

Na základě usnesení okresního soudu ze dne 8. září 1931 a na základě platebního rozkazu téhož soudu ze dne 24. září 1931 povolil soud první stolice exekuci na movitosti k vydobytí exekučních útrat. Rekursní soud exekuční návrh zamítl. **Důvody:** Soudní platební rozkaz ze dne 24. září 1931 není exekučním titulem podle § 1 ex. ř. proti povinnému, poněvadž platebním rozkazem tím mu nebylo nic uloženo k plnění, nýbrž straně vymáhající. Usnesení ze dne 8. září 1931 nestalo se exekučním titulem proti povinné straně, protože jí nebylo vůbec doručeno, tedy právní pořad, který by proti němu příslušel straně povinné podle § 65 ex. ř., dosud není proti němu vyloučen, ježto ani lhůta k němu nepočala běžeti. Není tedy řečené soudní usnesení dosud exekučním titulem proti povinné straně, neboť podle § 1 čís. 1 ex. ř. exekučním titulem jsou usnesení civilního soudu jen, když další právní pořad jest vyloučen.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Povinný má mylně za to, že se usnesení ze dne 8. září 1931 nestalo exekučním titulem proto, že není vyloučen právní pořad podle § 65 ex. ř., t. j. recurs proti onomu usnesení. Exekučními tituly jsou podle § 1 čís. 1 ex. ř. usnesení a výměry civilních soudů, je-li další opravný prostředek vyloučen, nebo není-li aspoň propůjčen opravný prostředek, který by exekuci zastavoval. Opravný prostředek recursu nemá odkládací účinek, pokud jde o provedení usnesení a nastoupení jeho vykonatelnosti (§ 524 c. ř. s.). To platí podle § 78 ex. ř. i pro usnesení v řízení exekučním a jest tak výslovně ustanoveno i v § 67 ex. ř. Proto nebránilo vykonatelnosti, že usnesení nenabylo ještě právní moci, protože recurs by po zákonu nestavil jeho vykonatelnost. Ani nedostatek doručení usnesení nevedl jeho vykonatelnosti. První soud povolil exekuci i pro útraty exekučního návrhu na mobilární exekuci a tím propůjčil svému výroku vykonatelnost i ohledně oněch útrat. To plyne ze zásad §§ 67 a 78 ex. ř., § 524 c. ř. s. Z nich vyplývá, že v exekuci již povolené i pro útraty lze pokračovati, byť nebylo usnesení o povolení exekuce povinnému doručeno. Nový návrh vymáhajícího věřitele, by mobilární exekuce byla povolena proti povinnému, když jeho bydliště bylo vyšetřeno, je pokračováním v původní exekuci. Útraty výkonného orgánu jsou jen příslušenstvím vymáhaného nároku. První soud byl i příslušný povoliti pokračování v exekuci, ježto usnesení, jímž útraty byly stanoveny, bylo jím vydáno (§ 4 čís. 1 ex. ř.).

Čís. 11979.

Tvrdí-li dědici (přihlásivši se k dědictví ze závěti), že odkaz jest vůbec neplatný, a odmítají-li jej uznati a zaplatiti, nezbývá odkazovníku než, by své nároky uplatnil pořadem práva.

Popřením platnosti odkazu nemohou se dědici zbaviti povinnosti uložené jim v § 159 nesp. říz.

(Rozh. ze dne 14. října 1932, R I 571/32.)

V posledním pořízení ze dne 22. ledna 1929 učinil zůstavitel odkaz těmito slovy: Zu wohltätigen Zwecken vermache ich den Betrag von 200.000 Kč. Ustanovení to bylo finanční prokuratuře nejasné a učinila proto návrh, by přihlášení dědicové slyšení byli o tom, jaký účel měl zůstavitel na mysli, pokud se týče jakým účelům, není-li přesná vůle zůstavitelova jim známa, má odkaz ten podle jejich návrhu býti věnován. Dědicové vyjádřili se v tom smyslu, že odkaz ten jest neplatný, poněvadž ani právní osoba ani účel odkazu nejsou dostatečně určeny, a navrhli, by finanční prokuratura byla odkázána na pořad práva. Pozůstalostní soud odkázal pak finanční prokuraturu na pořad práva. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: Zbožné odkazy zastupuje finanční prokuratura podle § 2 čis. 11 služební instrukce ze dne 9. března 1898 čis. 41 ř. zák. Tvrdí, že odkázání na pořad práva v tomto případě není v zákoně opodstatněno. Ze slov odkazatele jest podle názoru soudu rekursního nepochybno, že jde o odkaz zbožný ve smyslu § 685 obč. zák. Ze slov těch není ovšem jasno, jakému konkrétnímu účelu 200.000 Kč má býti věnováno, a závisí rozhodnutí o tom od vyřešení sporných okolností, ježto dědicové tvrdí, že odkaz ten jest vůbec neplatný, a odmítají tudíž jej uznati a vyplatiti, takže ve smyslu § 2 čis. 7 nesporného patentu jest otázku tu řešiti pořadem práva. [Rozhodnutí ze dne 18. června 1912 R III 227/12 Gl. U. čis. 5977 (viz též rozhodnutí v téže sbírce čis. 5827).] Při tom však třeba řešiti otázku další, kdo má býti odkázán na pořad práva. Tuto otázku jest řešiti podle obdoby § 125 a následujících nesp. říz. (srovnej Rintelen: Grundriss des Verfahrens ausser Streitsachen). Byl-li odkaz učiněn v pořízení formálně bezvadném, není třeba pořadu práva. Pakliže však poslední pořízení podle svého obsahu nebo formy dává příčinu k pochybnostem, jest dáti odkazovníku lhůtu k podání žaloby, po jejímž bezvýsledném projití může býti pozůstalost odevzdána. Ohledně odkazu, který beze vší pochyby jest neplatný, nemůže býti odevzdání pozůstalosti zdrženo. V souzeném případě bylo proto odkázání finanční prokuratury na pořad práva odůvodněno. Při tom ovšem jest souhlasiti s finanční prokuraturou, že podle § 159 nesp. říz. má se pozůstalostní soud starati o zajištění zbožného odkazu, třeba byla popřena jeho platnost, dokud nebylo ovšem sporem zjištěno, že jest odkaz bezúčinný (rozhodnutí ze dne 15. června 1906 čis. 9931 ve sb. Gl. U.).

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Napadeným usnesením bylo potvrzeno usnesení prvního soudu, jímž byla stěžovatelka poukázána s odkazovníckým nárokem na pořad práva. Jest proto dovolací rekurs, pokud se jím stěžovatelka domáhá zrušení usnesení rekursního soudu jako nezákonného, posuzovati s hlediska § 46 odst. (2) zák. čis. 100/31 sb. z. a n. Nejvyšší soud přezkoumaj spisy neshledal, že by napadené usnesení bylo stíženo některou z vad, v ustanovení tom uvedených, třebas jest jinak správné, že měl rekursní soud posuzovati věc správně podle předpisů zákona čis. 100/31 sb. z. a n., nikoli, jak učinil, podle předpisů § 2 čis. 7 nesporného patentu. Jak re-

kursní soud zjistil, tvrdí dědici přihlásivší se k dědictví ze závěti, že odkaz je vůbec neplatný a odmítají jeho uznání a zaplacení. Je-li tomu tak, nezbyvá odkazovnici, než by své nároky uplatnila pořadem práva (srovnej rozh. čís. 1161, 9468 sb. n. s.). Pokud se však stěžovatelka domáhá dovolacím rekuresem toho, by bylo první stolicí uloženo, by vyhověla ustanovení § 159 nesp. říz. o zaplacení nebo zajištění zbožného odkazu, jest jí ovšem přisvědčiti, že se dědici popřením platnosti odkazu nemohou zbaviti povinnosti uložené v § 159 nesp. patentu. Leč po té stránce poukázati jest na opatření, které první soud učinil ušnesením ze dne 5. dubna 1932, jež bylo doručeno také stěžovateli a která je podle obsahu spisu nenapadla jako nedostatečné podle § 159 nesp. patentu.

Čís. 11980.

Nebylo-li převodnímu poplatku, jenž byl přihlášen podle platebních rozkazů berní správy z vydražených pozemků, odporováno z důvodu, že se přihlášený poplatek ve své celistvosti netýká jen vydražených nemovitostí, neměl první soud příčinu, by přezkoumal rozsah zavazenosti vydražených pozemků za přihlášený poplatek převodní a nelze přihlídnouti k výtce, která byla v tomto směru učiněna teprve v rekursu.

Pojistnému podle zákona o pensijním pojištění zaměstnanců ve vyšších službách (zákon ze dne 21. února 1929 čís. 26 sb. z. a n.) přísluší přednostní právo v řízení exekučním, konkursním a vyrovnacím za týchž předpokladů jako výdělkové dani (§ 265 odst. 2 písm. a) zák. čís. 76/1927 sb. z. a n.).

Nedoplatkům výdělkové daně, nemocenského, starobního a invalidního pojistného a nedoplatkům úrazových příspěvků nelze přiznati výsadní pořadí, nebylo-li prokázáno předloženými doklady a nebylo-li zjevno ani z pozemkové knihy, po případě ze zájemních nebo z jiných exekučních spisů, že vydražené nemovitosti sloužily výlučně nebo převážně ku provozování výdělkového podniku dlužníkovy, jenž byl podroben dani výdělkové, nemocenskému, starobnímu a invalidnímu, pokud se týče úrazovému pojištění.

Předpis posledního odstavce § 211 ex. ř. má místo jen, chce-li věřitel svou pohledávku rozšířiti, změnit, nebo za jinou zaměnit, nebrání však tomu, by věřitel od některé účtované pohledávky i po rozvrhovém roku, a to i v řízení opravném neupustil.

(Rozh. ze dne 14. října 1932, R I 742/32.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně vydražené nemovitosti úpadce Julia P-a, přikázal soud první stolice v přednostním pořadí československému eráru: daň výdělkovou 1557 Kč 60 h, poplatek z převodu podle platebních rozkazů čís. 1084/29 a čís. 2118/31 celkem 18.221 Kč 40 h, okresní nemocenské pojišťovně nemocenské, starobní a invalidní příspěvky celkem 68.132 Kč 25 h, pensijnímu ústavu v Praze celkem 6347 Kč 10 h, úrazové pojišťovně dělnické v Praze celkem 17.966 Kč 60 h. Odpory knihovni věřitelky (spořitelny města M.) poukázal soud první stolice na pořad práva. Rekursní soud